REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SESVETAMA
Industrijska cesta 15, Sesvete

Posl.br. Psp-19/2025-31

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E NJ E

Općinski sud u Sesvetama po sucu toga suda Ivi Raos, u pravnoj stvari 1. tužitelja Josipa Lijića iz Zagreba, II. Bukovački obronak 1, OIB: 47494080859 i 2. tužitelja Nediljka Lijića iz Zagreba, II. Bukovački obronak 1, OIB: 01188790450, protiv 1. tuženika Katarine Maroš iz Sesveta, Cesta Ivana Mažuranića 35, Kašina, OIB: 49372408591 i 2. tuženika Bože Maroša iz Sesveta, Cesta Ivana Mažuranića 35, Kašina, OIB: 94004619826, oboje zastupani po punomoćniku Tomi Ljubiću, odvjetniku iz Zagreba, zbog smetanja posjeda, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 02. listopada 2026. u prisutnosti 1. i 2. tužitelja, punomoćnika tuženika i 2. tuženika osobno, 04. studenog 2026.

r i j e š i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

" 1. Utvrđuje se da su tuženi od 23. do 27. kolovoza 2025. te nakon toga kontinuirano i svjesno izvršavali teške oblike smetanja posjeda tužitelja uključujući:

-premještanje i uklanjanje postojeće žičane ograde tužitelja,

-postavljanje nove ograde na posjed tužitelja,

-uzurpiranje dijela zemljišta tužitelja,

-usmjeravanje oborinskih voda prema kući tužitelja izgradnjom improviziranog kanala,

-omogućavanje da grane njihovih stabala duboko ulaze u posjed tužitelja, otežavaju održavanje i uzrokuju materijalnu štetu,

-stvaranje uvjeta koji direktno ugrožavaju stabilnost i sigurnost objekta tužitelja.

2. Nalaže se tuženicima da u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja uklone svoju ogradu postavljenu na posjed tužitelja te uspostave prijašnje stanje vraćanjem ograde u prvobitni položaj.

3. Nalaže se tuženicima da uklone kanal za oborinske vode izgrađen uz objekt tužitelja te da saniraju posljedice usmjeravanja vode prema temeljima tužiteljeve kuće.

4. Nalaže se tuženima ukloniti grane i vegetaciju koje ulaze u posjed tužitelja te prestati s radnjama koje uzrokuju začepljenje žlijebova i odvoda.

5. Zabranjuje se tuženima svako buduće smetanje posjeda tužitelja bilo kakvom radnjom koji mijenja posljednje mirno posjedovno stanje ili ugrožava objekt tužitelja.“

II. Nalaže se 1. i 2. tužiteljima naknaditi 1. i 2. tuženicima troškove postupka u iznosu od 398,17 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 04. studenog 2026. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. Ne dopušta se preinaka tužbe kao u podnesku od 07.05.2026. te od 12.05.2026.

Obrazloženje

1. Tužitelji su 26.11.2025. podnijeli ovom sudu tužbu u kojoj navode kako su više od dvije godine u mirnom posjedu zemljišta koje su ograđivali uz suglasnost tuženika. Navode kako je 23.08.2025. 2. tuženik Božo Maroš samovlasno bez dopuštenja uklonio ogradu tužitelja te postavio svoju ogradu na njihov posjed. iako je policija tog dana izašla na teren i naložila prestanak radova tuženi je ignorirao policijsku zabranu i nastavio s radovima još nekoliko dana, do 27.08.2025. Radi se o namjernom i svjesnom postupanju s ciljem trajnog uzurpiranja posjeda tužitelja. Osim toga navodi da su tuženici izgradili kanal za oborinske vode tik uz zid kuće tužitelja zbog čega se oborinska voda slijeva prema objektu tužitelja što uzrokuje prodiranje vode u temeljne zidove, oštećenje konstrukcije, destabilizaciju temelja, vlagu i propadanje objekta; dopustili su da se grane njihovih borova, oraha i ostalih stabala duboko pružaju na posjed tužitelja time začepljuju odvodne cijevi, zadržavaju veliku količinu lišća i iglica, povećavaju rizik od poplava i šeta, otežavaju redovno održavanje; guraju stupove i ogradu prema zemljištu tužitelja pokušavajući pomaknuti među. S obzirom na težinu i brojnost radnji smetanja te kontinuitet predlaže sudu donošenje rješenja kojim će prihvatiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava navode tužbe u cijelosti, ističu kako je tužba neuredna te da bi trebalo istu odbaciti. Ističu kako je tužba podnesena izvan zakonskog roka u kojem je tužitelj bio dužan podnijeti tužbu te da bi i iz navedenog razloga istu valjalo odbaciti kao nepravodobnu. Ističu prigovor promašene pasivne legitimacije jer tužitelji ničime ne dokazuju da bio tuženici na bilo koji način smetali tužitelja kao i prigovor nedostatka aktivne legitimacije jer tužitelji nisu ničime dokazali da su isti doista u posjedu kako netočno navode u tužbi. Jednako tako tuženici nisu u posjedu zemljišta tuženika. U tijeku postupka dodatno navode kako su navodi tužitelja vezani za premještanje i uklanjanje postojeće žičane ograde netočni i neosnovani jer se ista nalazi na zemljištu u vlasništvu I. tužene te je ista odmaknuta 10 cm od susjedne međe te su nejasni navodi tužitelja kojim se isti poziva na stavljanje ograde u prvobitni položaj. Navode kako je iz dostavljenih fotografija u spis predmeta iz 2013. kada su tuženici prvi puta došli na imanje kojeg je I. tužena vlasnica kao i iz fotografija nakon 2013. do današnjih dana proizlazi jasnim stanje

susjednih nekretnina stranaka u odnosu na granicu prije nego što su tužitelji srušili svoj dio nekretnine te da se montažna ograda ni na koji način ne nalazi na čestici koje je vlasnik i posjednik tužitelj. Stablo oraha koje tužitelji spominju u tužbi je staro oko 50 godina udaljeno oko 7 m od međe, stablo breskve je staro preko 20 godina i udaljeno oko 1,8 m od međe, Bor – stablo je staro preko 30 godina udaljeno oko 2 m od međe; Šljiva – stablo je staro preko 20 godina udaljeno oko 0,5 m od međe. Ističe se kako su sva stabla posadili bivši vlasnici i nitko od susjeda nije imao nikakvih primjedbi svih ovih godina. U odnosu na navode tužitelja koji se odnose na krov kuće i „usmjeravanje oborinskih voda prema kući tužitelja izgradnjom improviziranog kanala“, kanal na koji se tužitelji pozivaju je izgrađen prije nego što je I. tužena stekla vlasništvo nekretnine (koje vlasništvo je stečeno 2013. godine); dok je tužitelj postao vlasnik tek 2023., tako da su predmetni tužitelja navodi u cijelosti neosnovani i netočni. Tuženici navode da kada je kuća kupljena, između kuća se nalazima ispucana i oštećena betonska podloga. U prilog svojim navodima, tuženici dostavljaju fotografiju između kuća od 27. veljače 2015. Tuženici navode kako je dana 08.02.2019. obavljena sanacija prostora betoniranjem na postojeću podlogu. Susjedi koji su tada bili vlasnici nisu imali nikakvih prigovora i od tada do danas sa tom podlogom ništa nije rađeno. U odnosu na navode tužitelja kojima navode postupanje policijskih službenika, tuženici navode kako je II. tuženik, a s obzirom na postupanje II. tužitelja Nediljka Lijića, podnio Kaznenu prijavu protiv istoga. U odnosu na navode tužitelja koji se odnose na oborinske vode, tuženici navode kako se svi žljebovi sa krova kuće nalaze na istom mjestu od kada je kuća kupljena (tuženici su samo stavili nove žlijebove, ali na istome mjestu). Tuženici navode kako je iz Rješenja Gradskog ureda za katastar i geodetske poslove od dana 3.11.2016. godine vidljivo da je sadašnje stanje nekretnina uređeno i provedeno temeljem Pareclacijskog elaborata R.N. 324/2016, k.o. Kašina prema pravomoćnom Rješenju 6/2014 o utvrđivanju građevne čestice. Dodatno se dostavlja i povijesni zk izvadak za nekretninu u vlasništvu predlagatelja iz kojeg je vidljivo da je tužitelj stekao pravo vlasništva temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 13.12.2022. godine i Aneksa Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 05.01.2023. godine; dakle nakon što su prethodni vlasnik nekretnine koje je I. tužena sadašnji vlasnik i I. tužena uredili svoje odnose.

3. Tužitelj je nakon upuštanja tuženika u raspravljanje o glavnoj stvari preinačio tužbu proširenjem tužbenog zahtjeva, a čemu se tuženik protivio slijedom čega sud nije dopustio navedene preinake tužbe obzirom na to da su iste učinjene nakon zaključenja prethodnog postupka te sud nije našao da bi dopuštanje predmetnih preinaka bilo svrsishodno za konačno rješenje odnosa između stranaka. Odredbom čl. 190. st 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14, 70/19, 80/22 i 140/22 - dalje u tekstu: ZPP) propisano je kako tužitelj može do zaključenja prethodnog postupka preinačiti tužbu dok je odredbom čl. 190. st. 2. i st. 3. ZPP-a propisano kako iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave ako je bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka. Nakon dostave tužbe tuženiku za preinaku tužbe potreban je pristanak tuženika; ali i kad se tuženik protivi, sud može dopustiti preinaku ako smatra da bi to bilo svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama.

4. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u fotografije (list 5-16 spisa), potvrdu IX PP Zagreb od 28.08.2025. (list 17 spisa),e-mail tužitelja (list 18 spisa), prijedlog radi uređenja međe (list 20 spisa), fotografije (list 51-68 spisa), povijesni zk izvadak za z.k.č.br. 611, k.o. Kašina (list 70-71 spisa), povijest promjena na katastarskim česticama (list 72 spisa), rješenje Zavoda za katastar i geodetske poslove Grada Zagreba od 25.3.1986. (list 74 spisa), rješenje o nasljeđivanju br O-290/85 (list 76 spisa), kopiju katastarskog plana, Identifikaciju čestica, prijepis posjedovnog lista, povijest promjena na katastarskim česticama, dokumentaciju povijest promjena na katastarskim česticama (list 77-92 spisa), pareclacijski elaborat R.N. 324/2016 (list 96-134 spisa), kaznenu prijava (list 136 spisa), saslušani su svjedoci Neda Lijić (list 173 spisa), Marica Šebek (list 174 spisa), Valentina Đumlijan Combaj (list 175 spisa) te 1. i 2. tužitelji i 2. tuženik (list 186-188 spisa), izvršen je uvid u ovosudni spis R1-74/2024.

5. Sud je primjenom odredbe čl. 220. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14 i 70/19 - dalje u tekstu: ZPP) kojom je propisano da sud odlučuje koje će od dokaza izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica, odbio preostale dokazne prijedloge tužitelja i to stoga što je sud utvrdio, a imajući u vidu i načelo ekonomičnosti postupka propisano odredbom čl. 10. st. 1. ZPP-a kako je moguće utvrditi odlučne činjenice za rješenje konkretnog spora na temelju dokaza provedenih u postupku te uvidom u nalaz i mišljenje vještaka geodeta izrađeno u postupku koji se pred ovim sudom vodi između istih stranaka radi uređenja međe pod posl. br. R1-74/2024. Sud također nije proveo dokaze te nije cijenio činjenice koje su tužitelji iznijeli nakon zaključenja prethodnog postupka obzirom na to da su isti mogli biti predloženi i ranije u postupku u smislu odredbe čl. 299. ZPP-a.

6. Iz tako provedenog dokaznog postupka sud je ocijenivši sve provedene dokaze zajedno i svaki provedeni dokaz zasebno čl. 8. ZPP-a, utvrdio relevantne činjenice na temelju kojih je zaključio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

7. Predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za pružanje posjedovne zaštite na posjedu nekretnine u vlasništvu tužitelja, a čin smetanja je predstavljalo, prema navodima tužitelja, premještanje i uklanjanje postojeće žičane ograde tužitelja, postavljanje nove ograde na posjed tužitelja, uzurpiranje dijela zemljišta tužitelja, usmjeravanje oborinskih voda prema kući tužitelja izgradnjom improviziranog kanala, omogućavanje da grane njihovih stabala duboko ulaze u posjed tužitelja, otežavaju održavanje i uzrokuju materijalnu štetu, stvaranje uvjeta koji direktno ugrožavaju stabilnost i sigurnost objekta tužitelja, a koje radnje da su poduzete od strane tuženika.

8. Među strankama nije sporno da je 1. tužitelj vlasnik nekretnine i to z.k.č.br. 611, kuća br. 5, gospodarske zgrade, dvorište i oranica u Kašini površine 625 čhv, upisana u zk.ul. 785 k.o.Kašina, koja se nalazi u posjedu 1 i 2. tužitelja dok je 1. tužena vlasnik nekretnine i to z.k.č.br. Cesta Ivana Mažuranića površine 1243 m2 od čega dvorište površine 1050 m2, kuća, Kašina, Cesta Ivana Mažuranića 35 površine 91 m2, pomoćna zgrada površine 102 m2, ukupne površine 1243 m2, upisana u zk.ul. 1936 k.o. Kašina koja se ista nalazi u posjedu 1 i 2. tuženika.

Sporno je da li su tuženici vršili radnje smetanja posjeda tužitelja sporne nekretnine na način opisan u tužbi kao i pravovremenost tužbe tužitelja. Tuženici su u postupku istaknuli prigovor prekluzije prava na podnošenje tužbe kao i promašene aktivne i pasivne legitimacije.

9. Sukladno odredbi čl. 441. ZPP-a raspravljanje o tužbi zbog smetanja posjeda ograničava se samo na raspravljanje i dokazivanje činjenica posljednjeg stanja posjeda i nastalog smetanja, dok je isključeno raspravljanje o pravu na posjed, o pravnoj osnovi, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda ili o zahtjevima za naknadu štete.

10. Sukladno odredbi čl. 22. st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10 143/12, 152/14, dalje: ZV), sud pruža zaštitu posjeda u posebnom, hitnom postupku (postupku za smetanje posjeda), prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, bez obzira na pravo na posjed, pravni temelj posjeda, poštenje posjednika, kao i bez obzira na to koliko bi smetanje posjeda bilo u kakvu društvenom, javnom ili sličnom interesu, a prema odredbi čl. 21. st. 1. ZV-a, pravo na zaštitu posjeda ima onaj koga drugi samovlasno smeta u posjedu.

11. Odredbom čl. 21. st. 3. ZV-a propisano je kako pravo na zaštitu posjeda prestaje protekom roka od trideset dana od dana kad je smetani saznao za čin smetanja i počinitelja, a najkasnije godinu dana od dana nastaloga smetanja.

12. Prema odredbi čl. 20. st. 2. ZV-a, samovlasno je smetao posjed onaj tko posjedniku bez njegove volje oduzme posjed ili ga u posjedovanju uznemirava. Sukladno odredbi stavka 4. čl. 20. ZV-a, nije samovlasno smetanje posjeda ako je čin oduzimanja ili smetanja posjeda dopušten zakonom ili odlukom suda ili drugog tijela, donesenom na temelju zakona koji to dopušta.

13. Odredbom čl. 13. ZV-a propisano je kako je posjed stečen kad stjecatelj uspostavi svoju faktičnu vlast glede stvari, bilo da ju je osnovao jednostranim činom (izvorno stjecanje posjeda), ili da mu je prenesena (izvedeno stjecanje posjeda). Odredbom čl. 14. ZV-a propisano je kako se posjed prenosi predajom same stvari ili sredstva kojim stjecatelj ima vlast na stvari, a predaja je izvršena čim se stjecatelj s voljom prenositelja nađe u položaju izvršavati vlast glede stvari.

14. Odredbom čl. 19. ZV-a propisano je kako posjed traje dok traje posjednikova faktična vlast glede stvari, ali on ne prestaje, niti se prekida, ako je smetnja ili propuštanje izvršavanja posjednikove vlasti bilo po svojoj naravi samo privremeno (1). Smatra se da posjed nakon što je stečen traje neprekidno dalje, a tko tvrdi da je prestao ili da je bio prekinut, treba dokazati da su nastupile okolnosti zbog kojih je posjed prestao (2).

15. Prvi uvjet sudske zaštite posjeda je da posjed bude posljednji mirni posjed. Pri tome nije od utjecaja koliko je mirni posjed trajao, pa dakle trajao on trenutno pruža mu se zaštita kao faktu zajedno sa smetanjem ili oduzimanjem pri čemu nije od važnosti pravo na posjed, pravni osnov posjeda ili savjesnost ili nesavjesnost istog.

16. Iz Potvrde IX PP Zagreb od 28.08.2025. proizlazi kako je 23.08.2025. tužitelj Nediljko Lijić zatražio intervenciju policije navodeći kako na adresi u Kašini, Ivana Mažuranića br 35 susjed Božo Maroš ometa njegov posjed te da je u razgovoru utvrđeno da je između istih došlo do manjih nesuglasnica oko toga je li Božo Maroš započeo gradnju ograde na zemlji koja pripada Nediljku Lijiću dok je Božo Maroš naveo kako ogradu gradi na zemlji koja njemu pripada.

Iz Rješenja Gradskog ureda za katastar i geodetske poslove od dana 3.11.2016. proizlazi da je sadašnje stanje nekretnina uređeno i provedeno temeljem Pareclacijskog elaborata R.N. 324/2016, k.o. Kašina prema pravomoćnom Rješenju 6/2014 o utvrđivanju građevne čestice.

16.1. Uspoređujući fotografije u spisu koje prikazuju stanje spornih nekretnina prilikom stupanja tuženika u posjed nekretnine u vlasništvu 1. tužene 2013., odnosno u razdoblju znatno prije stupanja u posjed tužitelja na nekretnini u vlasništvu 1. tužitelja, s fotografijama koje je sudski vještak za geodeziju izradio prilikom očevida u predmetu R1-74/2024 (preslika nalaza i mišljenje vještaka u spisu) proizlazi kako u pogledu stanja susjednih nekretnina stranaka u odnosu na granicu prije nego što su tužitelji srušili svoj dio nekretnine nema bitnih odstupanja dok je u odnosu na žičanu ogradu tuženika vidljivo kako je ista postavljena na nekretnini tuženika, udaljena od betonskog parapeta tužitelja od kojeg se protezala ranija ograda između nekretnina stranaka, a kako proizlazi iz nalaza i mišljenja vještaka ing.geo. Vladimira Zelenike izrađenog u predmetu posl. br. R1-74/2024.

17. Svjedokinja Neda Lijić je u svom iskazu navela kako su tuženici duž cijele ograde posadili bilje koje je prelazilo u njihovo dvorište, smokva je prelazila 2 do 3 metra, bor je bio iznad njihovog objekta te su iglice koje su padale sa grana zaštopale odvode te bi se iz tog razloga nakupljala voda u njihovom dvorištu te bi zbog tih iglica dvorište konstantno izgledalo kao da je puno smeća. Taj bor su tuženici posjekli prije jedno mjesec i pol, a ona ih je još prije dvije godine upozoravala da posijeku grane upravo zbog tih iglica koje su štopale odvode. Zasađena je uz ogradu bila i šljiva, višnja, jagode, maline i sve je to bilo privezano za njihovu ogradu. Tražili su ih da se to makne, no oni su se na to oglušili. Drveće koje je posađeno uz samu cestu uz njihovu nekretninu pušta crne bobice i zbog kojih ne može normalno uređivati svoje dvorište, jer bude od toga sva prljava i smetaju joj grane. Jednom je njihov pas bio u njihovom dvorištu te je rastrgao sve vrećice ZG Holdinga za smeće i nakon što se zaderala pas je otišao. Njihov sin im je rekao da su svoju šutu bacili na dvorište na mjesto gdje su odlagali svoju šutu vjerojatno iz razloga da kada dođe njihov kamion za odvoz otpada, da odveze i njihovo smeće. Tuženici su nabavili agresivnog psa i jednom prilikom kad je bila sa unučicom od 3 godine, pas je skočio na ogradu i zalajao i ona se jako uplašila. Ima šestero unučadi te ih se zbog tog psa boji voditi tamo. Da je tuženik bacao šutu na njihov otpad čula je i od susjede gđe. Marice Šebek. Na upit pun. tuženika da li zna tko je posadio bilje koje pada na njihovu parcelu navela je kako ne zna tko je posadio to bilje. Na upit kada su bili svi ti događaji o kojima je iskazala npr. kada je bor zaštopao odvode i slično, navela je kako je to bilo 2024., naime, tada su napravili objekt i ubrzo vidjeli kako se štopaju odvodi od iglica. Kada je pas trgao vrećice za smeće navela je kako misli da je to bilo 2023. Na upit može li opisati psa navela je kako se radilo o nekom bijelom psu. Na upit tuženika, bor o kojem je iskazala da li zna koliko je star navela je kako ne zna koliko je star bor, on je bio tamo kada su kupili njihovu nekretninu. Na upit gdje je bila šuta za koju tvrdite da su oni stavili svoj otpad navela je da je bila na donjem dijelu

dvorišta do vrta. Na dodatan upit tužitelja kako je izgledao drugi pas navela je kako se radilo o svjetlom psu svijetle puti.

18. Svjedokinja Marica Šebek je iskazala kako živi na kućnom broju 31, dok su susjedi Lijić na kućnom broju 33 i tamo živi od 1982.g. Ograda između nekretnina susjeda je na vrtu otvorena, g. Maroš je otvorio tu ogradu jer je vozio gnojivo u svoj vrt. Oduvijek je na nekretnini Maroša bilo neko bilje, no koliko zna, na međi nije bilo ni voća, ni bilja ni ničeg. Ne zna da li su maline i višnje izrasle same, bilo ih je na nekretnini tuženika no ne na međi. Na pitanje tužitelja da li je vidjela Božu Maroša da je vozio šutu na nekretninu tužitelja navela je da kada se odvozio krupni otpad da je Božo Maroš dovezao i svoju šutu te ju stavio u dvorište Lijića na njihovu šutu kako bi je odvezao kamion. Da li je osim gnojiva Božo vozio još neke strojeve u dvorište tužitelja navela je kako to nije vidjela. Na pitanje tuženika kada je vidjela da je Božo dovozio šutu navela je da je to bilo kada su Lijići rušili svoju štalu i bilo je cigle i šute, to je bilo prije jedno 3 godine. Tužitelj ističe da je to bilo u proljeće 2023.

19. Svjedokinja Valentina Đumlijan Combaj je u svom iskazu navela kako je bivša vlasnica nekretnine koja je prodana Lijićima krajem 2022. Na toj adresi je živjela do 1984., a od tada pa do 2022. je tamo živjela njena majka koju je redovno posjećivala. Nije obraćala pažnju koje bilje je zasađeno ili pak drveće na nekretnini Maroša koja je susjedna nekretnina no bilo je tamo bilja. Prije Maroša je vlasnik te nekretnine bio g. Paj te dok je i on bio vlasnik također je bilo raslinja i drveća. Misli da je bila jedna višnja tamo kroz godine. Između roditelja te bivših vlasnika Paja je bilo sporova oko toga gdje je međa između nekretnina, obitelj Paj je maltretirala njene roditelje na različite načine. Navela je kako nije dopustila Boži Marošu da sruši ogradu i napravi svoju na zemljištu tužitelja. Kada je znala doći na nekretninu zatekla je kako je na dijelu gdje je dvorište sve bilo porušeno i prebačeno na njenu nekretninu, tuženik si je napravio gnojište no zbog teške obiteljske situacije nije reagirala. Isto tako na dijelu gdje je cesta Maroš je preuzeo dio nekretnine na način da je stavio ogradu i naslonio je na njenu kuću. Maroši su se proširili na račun tuđe imovine. Sa stražnjeg dijela gdje su vrtovi je postojala žičana ograda koju je Maroš srušio. Otac je dozvolio bivšem vlasniku Paju da se približi. Na upit pun. tuženika da li je ona kao bivša vlasnica tužila ovdje Maroša za smetanje posjeda navela je kako nije jer nije imala novaca. Na upit da li su joj voćke sa nekretnine tuženika prouzrokovale neku štetu dok je bile vlasnik navela je kako tako nešto ne može prouzročiti štetu, nisu to ogromna stabla. Par grana je možda bilo iznad njihove nekretnine. Na upit da li je i ranije dok su njeni roditelji bili vlasnici vođen kakav postupak uređenja međe navela je kako kada je njen otac prenosio nekretninu na sebe, da se nešto uređivalo vezano za među, no što je točno napravljeno, ne zna no po i toj izmjeri je dio njihove kuće na njihovoj parceli. Na upit na što ste konkretno mislili kada je iskazala da je otac dozvolio bivšim vlasnicima da se približe navela je da sam pod time mislila da je on dozvolio bivšim vlasnicima gradnju kuće, jer je otac dozvolio da grade mimo međe jer da se gledala ta stara izmjera, međa bi išla kroz dio njihove kuće. Da li je tad rađena nova izmjera navela je kako misli da se u sporovima koji su vođeni između njih vjerojatno i vršila neka nova izmjera. Na upit tuženika da li ju je on zvao kada je gradio ogradu navela je kako je nije zvao.

22. 1. tužitelj Josip Lijić je u svom iskazu naveo kako ostaje kod svih navoda iz podnesaka koji se nalaze u spisu. Biljke koje su zasađene na zemljištu tuženika, a nalaze se uz ogradu prelaze na njihovu stranu zbog čega ne može vršiti radove na

svom zemljištu. Bor je bio problem jer su iglice zaštopavale odvode no on je otklonjen. Njihova kuća je stara 100 godina i problem je voda koja zadire pod temelje kuće te koja se pritom ledi u zimi. Pas tuženika je agresivan i skače na ogradu pa ne može prići radionici jer imam strah od tog psa. Tuženici vrše radove na međi odn. oni zalaze na njihovo bez pristanka kao što je svjedokinja u postupku iskazala, Božo Maroš je tokom vršenja građevinskih radova iznosio građevinski otpad na njihovu parcelu bez da je pitao da li to uopće smije. Krov tuženika ide prema njihovoj kući te je napravljen na način da se s njega voda slijeva prema njihovoj kući i tu je problem.

2. tužitelj: Nediljko Lijić, je ostao kod svega kao što je iskazao sin Josip kao i kod svega što se nalazi u pisanim podnescima u spisu.

20. 2. tuženi Božo Maroš je u svom iskazu naveo kako su oni nekretninu kupili 2015., 2013. smo zatražili geodeta da napravi izmjeru koja je sprovedena 2015. Kanal između kuće je postojao i prije nego što je tužitelj doselio 2022. te je on samo uređen, da voda curi tužiteljima, curila bi i njemu. Osporava sve navode tužitelja koji su izneseni u ovom postupku te ostajem kod svega što je izneseno u pisanim podnescima.

21. Dakle, pravo na traženje posjedovne zaštite ograničeno je subjektivnim i objektivnim rokom (čl. 21. ZV-a). Navedeni rokovi su prekluzivne naravi i na njih sud pazi po službenoj dužnosti. Slijedom toga, tužbu treba podnijeti u roku od 30 dana od dana kada je tužitelj saznao za smetanje posjeda i počinitelja smetanja. Međutim, ukoliko je od dana kada je smetanje izvršeno protekao objektivni rok od godine dana, tužba za zaštitu posjeda se više ne može podnijeti, pa makar subjektivni rok (saznanje za počinitelja) još nije ni počeo teći.

22. Dakle na temelju iskaza saslušanih svjedoka i stranaka te dokaza provedenih u postupku utvrđenim proizlazi kako je tužba podnesena izvan rokova predviđenih za podnošenje tužbe za smetanje posjeda propisanih odredbom čl. 21. ZV-a.

23. Pa tako u odnosu na radnje za koje tužitelji tvrde da je izvršeno smetanje posjeda nekretnine tužitelja premještanjem i uklanjanjem postojeće žičane ograde tužitelja i postavljanjem nove ograde proizlazi kako je tužba podnesena izvan subjektivnog roka od nastalog smetanja obzirom na to da tužiteljima nije moglo ostati nepoznato da bi tuženici vršili radnje uklanjanja žičane ograde i kada su iste vršili obzirom na to da tužitelji često borave na predmetnoj nekretnini. Naime, prema Potvrdi MUP-a proizlazi da je tužiteljima to zasigurno bilo poznato najkasnije 23.08.2025. jer iz iste proizlazi kako je 23.08.2025. tužitelj Nediljko Lijić zatražio intervenciju policije navodeći kako na adresi u Kašini, Ivana Mažuranića br 35 susjed Božo Maroš ometa njegov posjed te da je u razgovoru utvrđeno da je između istih došlo do manjih nesuglasnica oko toga je li Božo Maroš započeo gradnju ograde na zemlji koja pripada Nediljku Lijiću dok je Božo Maroš naveo kako ogradu gradi na zemlji koja njemu pripada, odnosno utvrđenim proizlazi da su tužitelji najkasnije 23.08.2025. saznali za sporne radnje koje navodno predstavljaju čin smetanja posjeda/suposjeda, a istodobno su saznali i za počinitelje. Kako je tužba zbog smetanja posjeda podnesena u ovom postupku u studenom 2025. jasnim proizlazi kako je ista podnesena izvan roka od 30 dana od dana kada je tužitelj saznao za smetanje posjeda i počinitelja smetanja.

U odnosu na ostale radnje za koje tužitelji tvrde da je vršeno smetanje utvrđeno kako su iste poduzete nakon kupnje nekretnine od strane tuženika te su tužitelji nakon kupnje nekretnine 2023. te stupanja u posjed iste imali subjektivnih saznanja o istima. Pa tako u odnosu na navode tužitelja koji se odnose na krov kuće i „usmjeravanje oborinskih voda prema kući tužitelja izgradnjom improviziranog kanala“, kanal na koji se tužitelji pozivaju je izgrađen prije nego što je I. tužena stekla vlasništvo nekretnine (koje vlasništvo je stečeno 2013. godine) dok tužitelji u postupku niti ne navode kada je predmetni kanal izgrađen dok prema fotografijama koje prileže spisu proizlazi da je isti tamo oduvijek bio. U prilog svojim navodima, tuženici dostavljaju fotografiju između kuća od 27. veljače 2015. koje tužitelji nisu osporili. Tuženici navode kako je dana 08.02.2019. obavljena sanacija prostora betoniranjem na postojeću podlogu, a što tužitelji također nisu osporili. U odnosu na navode tužitelja koji se odnose na oborinske vode, tuženici navode kako se svi žljebovi sa krova kuće nalaze na istom mjestu od kada je kuća kupljena jer da su tuženici samo stavili nove žlijebove, ali na istome mjestu, a koji navodi odgovaraju fotografijama koje prileže spisu koje tužitelji nisu osporili. Tužitelji ujedno nisu dokazali navode da bi tuženici stvarali uvjete koji direktno ugrožavaju stabilnost i sigurnost objekta tužitelja. Dakle i u odnosu na predmetne radnje za koje tužitelji tvrde da je izvršeno smetanje posjeda proizlazi kako je tužba podnesena kako izvan subjektivnog roka, ali i izvan objektivnog roka predviđenog čl. 21. ZV-a.

Nadalje, za drveće za koje tužitelji tvrde da je pustilo raslinje i da bi grane istog smetale posjed nekretnine tužitelja utvrđeno je da je isto zasađeno na nekretnini tuženika još za vrijeme prijašnjih vlasnika te je stoga i u odnosu na navedeno tužba nepravovremena jer je pored subjektivnog protekao i objektivni rok za pružanje posjedovne zaštite te ujedno je u odnosu na navedene radnje osnovan istaknuti prigovor promašene pasivne legitimacije. Pa je tako supruga 2. tužitelja i majka 1. tužitelja iskazala kako je ona još prije dvije godine upozoravala da posijeku grane zbog tih iglica koje su štopale odvode. Zasađena je uz ogradu bila i šljiva, višnja, jagode, maline i sve je to bilo privezano za njihovu ogradu, tražili su tuženike da se to makne, no oni su se na to oglušili. Na upit pun. tuženika da li zna tko je posadio bilje koje pada na njenu parcelu navela je kako ne zna tko je posadio to bilje. Na upit kada su bili svi ti događaji o kojima je iskazala npr. kada je bor zaštopao odvode i slično, navela je kako je to bilo 2024. jer su tada napravili objekt i ubrzo vidjeli kako se štopaju odvodi od iglica na upit tuženika, bor o kojem je iskazala da li zna koliko je star navela je kako ne zna koliko je star bor, on je bio tamo kada su kupili nekretninu. Svjedokinja Valentina Đumlijan Combaj bivša vlasnica nekretnine koja je prodana Lijićima krajem 2022. je iskazala kako je na nekretnini tuženika koja je susjedna nekretnina nekretnini tužitelja oduvijek bilo bilja. Prije Maroša je vlasnik te nekretnine bio g. Paj i dok je on bio vlasnik također je bilo raslinja i drveća. Misli da je bila i jedna višnja tamo kroz godine. Na upit da li su njoj voćke sa nekretnine tuženika prouzrokovale neku štetu dok jebile vlasnik navela je kako tako nešto ne može prouzročiti štetu da to nisu ogromna stabla, par grana je možda bilo iznad njihove nekretnine. Svjedokinja Marica Šebek je iskazala kako je oduvijek na nekretnini tuženika bilo bilja. Tužitelji u postupku primjenom pravila o teretu dokazivanja nisu dokazali da bi upravo 1. i 2. tuženici zasadili bilje i drveće koje se nalazi na nekretnini tuženika dok je iz fotografija koje prileže spisu, a koje tužitelji u postupku nisu osporili, vidljivo da se radi o drveću koje s obzirom na visinu nije moglo biti zasađeno unazad 30 dana od podnošenja tužbe u ovom predmetu.

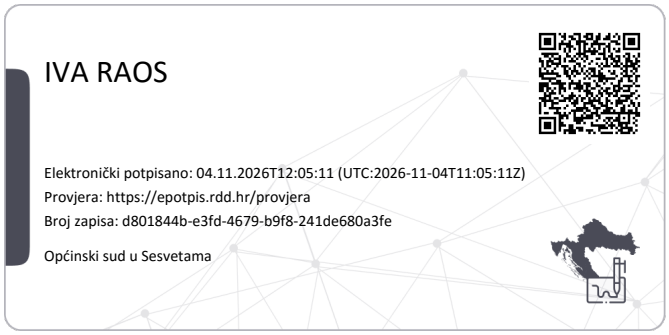
24. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci rješenja.

25. Budući da su 1. i 2. tuženici u cijelosti uspjeli u sporu to je primjenom odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a tuženiku priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku u skladu sa zatraženim troškovnikom, uvećan za trošak zastupanja dvije stranke sukladno Tbr 36. Tarife, to jednokratna nagrada za cijeli prvostupanjski postupak u visini od 200 bodova (Tbr. 7/2 Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, NN br. 136/23), što pomnoženo sa vrijednošću jednog boda od 2,00 Eur sukladno važećoj Tarifi te uvećano za 25% na ime PDV-a iznosi 550,00 EUR.

26. Slijedom navedenog odlučeno je kao u točki II. izreke rješenja.

U Sesvetama 04. studenog 2026.

Sudac
Iva Raos

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 (petnaest) dana od dana obavljene dostave ovog rješenja (čl. 335. st. 6., 7., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a). Žalba se podnosi ovom sudu, u tri primjerka, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:
-1. i 2. tužiteljima
-pun tuženika

Broj zapisa: **9-3088f-a2deb**

Kontrolni broj: **0f04b-cdeb2-08256**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sesvetama** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.